

לקיי
שעון חורף!

הדלקת נרות: 16:19
יציאת השבת: 17:10
רבינו תם: 17:41

ע"פ אופק תל אביב
כג' בכסלו תתשפ"ג

טוב לחסות בה'

819

חנוכיה של אורות

וישב התשפ"ג. חג החנוכה

לרפואה פרנסה

והצלתה: מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. ליאורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. רחל בת מרים ובעלה וכל יוצאי חלציהם. ישעיהו בן מרים. גאולה בת דבורה. דביר בן רויטל. ליאור בן רויטל.

זיווג הגון: ניר ואודליה בני ציפורה.

זשב"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מזל. הדר בת נחמה. אליס בת פרידה.

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גלית. יחזקאל בן גורג'יי. גבריאל בן סמינה. שלום בן מנחם שמריהו. יוסף בן ג'יה. פרחת בת טובה. עליזה בת מזל טוב מלכא. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. גלילי הכהן בן כוכבה. שלמה בן סעדיה זנדאני. רוני אהרון בת מזל מלכה. עמרון יוסף בן סאלם ומרים. שרה בת קמר. רבי עובדיה בן יפת. מרים בת ר' שמריהו. שרית שרה בת ויקטוריה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת גליה בת בת-סיני וכל בנות ישראל השוככות עימה

"מיצות נר חנוכה – מצוה חביבה היא עד מאוד", מפליג רבנו הרמב"ם בלשונו הטהורה (הל' חנוכה ד, יב), "וצריך אדם להיזהר בה כדי להודיע הנס, ולהוסיף בשבת האל והודיה לו על הניסים שעשה לנו". שמונה ימים יקרים וקדושים הנועדו לפרסם את הניסים שעשה לנו ה' ולשבחו על כל טובותיו. ובכוח ההודאה וההלל בימים אלו, כותב רבי חיים פלאגי זצ"ל (רפואה וחיים עא) נעשה בשעת הדלקת נרות החנוכה עת רצון במרומים ומידת הדין מתבטלת ומתעוררת מידת הרחמים. והוסיף הקדוש, בעל ה'בני יששכר' (מאמר ד אות סה) כי הגם שבדרך כלל שערי גן עדן סגורים בעת הלילה, אך בשעת הדלקת נרות חנוכה תרעין פתיחין (השערים פתוחים) אף לעת ערב. מבהיל ונורא! ממשיך רבי חיים פלאגי וכותב בשם הזוהר הקדוש כי בשעת הדלקת נרות חנוכה מתעוררים רחמים גדולים בעולם, כהתעוררות מידת הרחמים בזמן תקיעת שופר המהפך את הדין לרחמים. הגמרא מספרת (ע"ז יח) כי פעם אחת הוכנסה אחות אשתו של רבי מאיר בעל הנס אל בית האסורים והיתה בסכנה. הלך רבי מאיר אל שומר בית האסורים וביקש ממנו באופן אישי לשחררה. השומר העריך מאד את רבי מאיר בעל הנס, אך חשש שמא יתפסוהו ויענשו על ידי המלכות בחומרה. אמר לו רבי מאיר כי אין לו מה לחשוש וכי אם ייתפס, יאמר: "אלקא דמאיר ענני", ומיד ינצל. שואל רבנו המהרש"א: "כיצד יתכן שרבי מאיר ייחד את שמו של הקב"ה על עצמו, והרי קבעו חז"ל (בר"ד צד) כי 'אין הקב"ה מייחד שמו על הצדיקים בחייהם'?

מתרץ המהרש"א תירוץ אדיר: "כשאמר רבי מאיר לשומר לומר 'אלקא דמאיר ענני', הוא לא התכוון לעצמו, לר' מאיר. אלא אמר לשומר: "אם תיתפס תזכיר את האלוקים שהאיר לנו ניסים גלויים בחנוכה – שהוא יציל אותך!". כלומר, הסגולה רבת השנים של 'אלקא דמאיר ענני', היא שאפילו רק על ידי הזכרת הנס של חנוכה – זוכים לניסים וישועות. אז קל וחומר, בתוך ימי החנוכה עצמם שהארת הניסים וקדושתם בשמונת הימים גדולים וחזקים למנצלים אותם. 'אלקא דמאיר', האלוקים שמאיר באורו הגדול בחג החנוכה, 'ענני', הוא יענה לי בעת צרתי! כתב הצדיק הקדוש בעל ה'ייטב לב' זצ"ל: "שורש מצות הדלקת נר חנוכה הוא כדי לעורר ניסים ונפלאות עם עתה... וזהו עיקר תשמישן, להיוושע בהם גם היום".

החידושי הרי"ם זצ"ל הצהיר: "לכן תיקנו אף לרואה נר חנוכה (ואין לו אפשרות להדליק או שידליקו עליו) – שיברך שעשה ניסים לאבותינו, כי הארת הניסים מתעוררת על ידי הנרות". בבית מדרש מרכזי בבני ברק, נעמד בשנים האחרונות אחד מזקני המשגיחים ואמר מעומקי ליבו: "הלב נחמץ ממש. הנה מגיעים שמונת ימי החנוכה המרוממים והגדולים, ולמרבה הצער רבים מאיתנו מחמיצים כל שנה מחדש את ההשפעות והסגולות הגדולות שבימים אלו, כיוון שאין מנצלים כראוי זמן זה, כמה חבל", נאנח בצער. מאות בני התורה שנכחו במקום היו בטוחים כי הרב מתכוון על כך שאין מתפללים או לומדים כראוי בימים אלו, אך הרב עצם את עינו ואמר את המשפט הבא: "אנו מפסידים את עיקר ימים הללו והוא – להודות ולהלל לבורא יתברך!", זעק הרב וחזר שוב, "להודות ולהלל – זו העבודה הקדושה של הימים הללו, ובהודאה לה' בימים אלו זוכים להגיע לניצול והשגת מעלת הימים הגדולים הללו".

– המשך בעמוד 3 –

הוצאת מים מהשימורים

הרב ששון / הלכה יומית

הוצאת מים מקופסאת שימורים כאמור, מלאכת 'בורר' אסורה בשבת אלא אם כן מתקיימים שלושת התנאים: (1) יברור בידו ולא ע"י כלי מיוחד (כגון מסננת). (2) יברור את האוכל מן הפסולת, ולא להיפך. (3) יברור על מנת לאכול לאלטר (כלומר, מיד, ולא לאחר זמן).

אם כן, מה הדין בקופסאות שימורים של זיתים, מלפפונים או טונה לדוג': האם מותר לשפוך מהם את המים, בכדי שישאר בתוכם רק המאכל, או שיש בזה איסור משום בורר? לכאורה, היינו צריכים לאסור את שפיכת המים מהקופסא ע"י הטיית הקופסא, משום שבכך בורר "פסולת מתוך אוכל", שהרי הוא מוציא את המים שהם הפסולת, בעוד הזיתים, הדג או המלפפונים, הם האוכל. אולם, באמת כתבו גדולי הפוסקים, כי ברירה זו הינה 'אוכל מתוך פסולת'

הוצאת מים מהשימורים

הרב ששון / הלכה יומית

משום שהנשאר בידו של הבורר, הוא האוכל, נמצא שהוא מוציא את האוכל מן הפסולת שנשפכת למטה. ואולם למדנו שהגם שמותרת הברירה, יש לעשות זאת "לאלטר", מיד, שהוא שיעור של עד חצי שעה בלבד.

אלא שכתב מרן הרב עובדיה זצ"ל כי במקרה שלנו אין בורר כלל, לפי שהזיתים או המלפפונים ניכרים מאד ועומדים באופן נפרד מהמשקה. ואף אם בכוונתו לאכול מהזיתים רק לאחר יותר מחצי שעה, גם כן יש להקל בזה מעיקר הדין לשפוך רק את המים מן הקופסא.

אולם נראה, כי בקופסאות של דג טונה, יש להקל לשפוך רק חלק מהמים או מהשמן שעל הדג, אך השמן או המים המעורבים ממש בגוף הדג, אין להקל לשפוך אותם בשבת, הואיל ואינם עומדים באופן ניכר מחוץ לדג ויש בהם חשש בורר (אא"כ אם אוכל הדג מיד).

סגולות לשמנת ימי החנוכה

(1) הגרא"מ מבריסק הביא בשם רבי חיים פלאגי זצ"ל כי אשה המכינה את הפתילות והנרות של חנוכה לבעל – זוכה לראות נחת מילדיה, כהבטחת חז"ל: 'כל הזהיר בנר – זוכה לבנים ת"ח".
(2) כותב "האח נפשנו" זצ"ל: "סגולה להנצל מכל אויבים וליסטים ומקטרגים

סגולת חנוכה

בשנה זו, לשמור כל לילה את פתילות נרות החנוכה, ובסיום הלילה האחרון ייקח את כל הפתילות של כל השמונה ימים, וישרפם עם שאר השמן שנשאר".
(3) מובא בשם רבינו מימון, אביו של הרמב"ם על מעלת מנהג הסופגניות: "אין להקל במנהג אלספינג, והם הצפיחיות בדבש, והוא מנהג הקדמונים. וכשהם קלויים בשמן הרבה, תהיה לו ברכת פרנסה כל השנה, שנאמר: 'מאשר שמנה לחמו והוא ייתן מעדני מלך', ומנהג הספינג אין לבזותו, וכל הזריז בו, תבוא עליו ברכה ויקרעו שטרי חובותיו'.

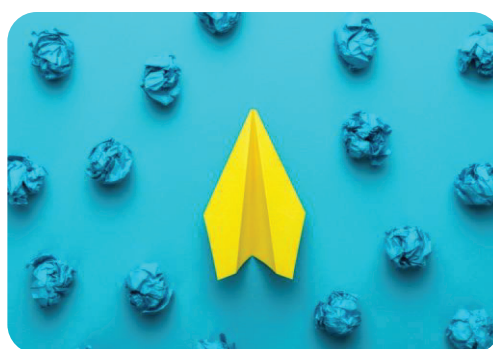

מופנם או מוחצן?

המתחן הרב פנחס ברייער

מלכה, מתוך 'אנחה תוכי'
פארץ מפולין 25 תש"ה

ילד בעל נטייה למופנמות אינו מחפש את הקשר איתנו, הוא יראה כאילו הוא מסתדר לבד, אך אנו מיוזמתנו צריכים ליצור קשר כזה. למרות, שבאופן טבעי איננו נמשכים לפנק אותו ולגשת אליו עקב התנהגותו הסגורה. אנו נוטים להניח לו, ולהתמקד בילדים האחרים המבקשים קשר. כהורים, אנו צריכים לפעול להיפך בדיוק; ילד שהוא נעים ונוח, שיודע להסתדר לבד, ילד שקט שלא מושך תשומת לב – דווקא אליו צריכים לגשת יותר, כי דווקא הוא זקוק יותר לקשר, למגע פיזי. זה מה שמוציא אותו מעצמו החוצה. הוא לומד דרך זה ליצור תקשורת רגשית עם העולם החיצוני. אם נניח לו – הוא יגדל ויתרגל לתקשר רק עם עצמו כל הזמן, ולהיות מופנם מידי.

לכן אם זיהינו מופנמות יתר, נקדיש זמן לקשר. נשתף את הילד במה שעובר עלינו, נספר לו על חוויות שחווינו, ובעיקר, ניקח את הזמן. אחד הדברים המלחיצים ביותר אדם מופנם הוא שמתיישבים איתו אחד על אחד, מביטים לו בעיניים ואומרים: מוישי, ספר לי מה עובר עליך? זה מלחיץ אותם ברמות. הילד ייסגר עוד יותר, הוא ירגיש בחקירה, הוא לא יודע איך ומה מספרים... לכן ניקח זמן. ניצור עם הילד קשר רך, לא מחייב ולא מלחיץ, ובעיקר, נשתף אותו בחיים שלנו. נדבר איתו על רגשות; מה הרגשנו, האם שמחנו או התאכזבנו, דבר שיביא לו להיפתח.

תינוק לומד הכול דרך חיקוי; הוא מחקה את הוריו, את אחיו; כך הוא לומד לאכול, לדבר, לזחול, להתלבש וכו'. אחד מהדברים הראשונים הנרכשים הוא התנהלות חברתית, שהיא דבר התלוי בסביבה בעיקר. לכן, בד"כ הורים שקטים יגדלו ילדים מופנמים. הילדים חיים באווירה שלא צריך תמיד לדבר, ומותר גם לשתוק. בהרגל הזה הם מגיעים לגן, ובהמשך לחיידר ולישיבה. לעומת זאת, יש ילד שחי בבית שבו יש כל הזמן דיבורים. הוא רואה את אביו נעצר לדבר עם כל מכר שפוגש בדרכו חזרה מבית – המדרש הביתה. ילד שגדל בבית כזה לומד לדבר, ליצור קשר וכו', ואת זה הוא יביא איתו לחיידר ולישיבה. כך שזה לאו דווקא עניין גנטי אלא גם סביבתי נרכש. לפעמים אופי מופנם מדי הוא תוצאה מחווייה לא נעימה בתחילת הדרך. חשוב שנבין, תינוק נולד מוחצן; הוא אינו מתבייש לבקש אוכל גם בשתיים בלילה. הוא מרגיש נעים לדרוש התייחסות ותשומת לב, גם לאחר שעות בידיים. התינוק או הילד הקטן זקוקים למגע, זקוקים למבט, מחפשים את העיניים של האימא. אם נניח פעוט על השטיח עם משחק, נשים לב שבכל פרק זמן קצר הוא מרים את הראש מהמשחק ומביט בהורה שנמצא ליד.

ה' thank you..!

ה'תשע"ג שנה טובה

– המשך מעמוד 1 –

”אדם צריך לעמוד לפני ה' בשמונה ימים אלו”, המשיך המשגיח, ”ולהודות לו על כל מה שעושה איתנו, ועל כל מה שעתיד לעשות. לשמוח על כל הטוב ולהגיד על כך תודה. אני מייעץ לכל אחד שרוצה לזכות באמת לכל הברכות וההשפעות של החג הקדוש הזה – לכתוב על דף לפני חג החנוכה או בתוכו, את הטובות המיוחדות שעשו לנו עונג ואושר בתקופה האחרונה, ובימי החנוכה להוציא את הדף ולהודות על כך עד שנגיע לשמחה אמיתית ואהבת ה'.

כמה חבל שאנשים עושים את כל המנהגים והדברים שמסביב כאכילת סופגניות ומסיבות משפחתיות, וזה בשבילם כל החנוכה. לאדם שלא יודע איך עושים זאת, אני מציע – לשבת מול הנרות עם בני משפחתו וקרוביו ולהתחיל להעלות שיחה על החסדים והטובות שעשה איתם ה' יתברך בשנה החולפת. זו המטרה העיקרית של הדלקת הנרות.”

סיפר מזכה הרבים, הרב שניר גואטה שליט”א: ”לפני כשלוש שנים נולד לי בן בריא ושלם, בחסדי ה'. לאחר שלושה חודשים מהלידה, אירע דבר משונה ויוצא דופן. הילד אוכל במשך כ-9 ימים בלי להוציא פסולת מהגוף!”

ביום – יומיים הראשונים חשבנו שזה עצירות, אך לאחר שעברו 9 ימים התחלנו לחשוש. הלכנו לרופא משפחה שניסה להרגיע אותנו שזה יכול להיות, שהרי מדובר בתינוק שגופו לא התרגל לאכול.

חזרנו למעקב בית לעוד שבוע, שבהם הילד לא עשה פעם בטיטול. 16 יום שהילד לא מוציא צרכים גדולים כלל! רצנו מיד לבית חולים 'ברזילאי' באשקלון ושם הרופאים

לא האמינו לסיפור שלנו. הילד אושפז במשך שלושה ימים, ערכו את כל הבדיקות האפשריות, אך... לא מצאו כלום! הרופאים התקשו להאמין לנו מפני שהתינוק היה נראה שמח ומחוייך, כשהבטן שלו רכה, והוא אינו נראה סובל. היה זה ממש כמו ה'מין' שהיה נבלע להם באיברים (להם איברים) – הנבלע באיברים.

הרופא הבכיר החליט לעשות לו בדיקת דם. תבינו, בדיקת דם לתינוק בן 3 חודשים וחצי. בקושי הצליחו למצוא לו וריד. סיימו את הבדיקה אך הכל יצא חיובי ולרופאים אין תשובה. חזרנו לבית לעוד 9 ימים נוספים, אך...

כלום! 9 ימים ולא יוצא לילד כלום. הוא אוכל כמו תינוק רגיל, אך כלום לא יוצא מהגוף! חברים, זה מפחיד ולא מובן, לא מוצאים כלום בבדיקות! כמעט חודש ללא צרכים גדולים. הלכנו שוב לרופא משפחה, שאמר כי כעת הוא יתן לתינוק לשתות שמן תינוקות – ותוך 10 דקות בטוח שהוא יוציא את כל מה שאכל בחודש האחרון. רבותיי, עברו עוד יומיים וכלום!

עשו לו במיון צילום בזמן שהוא אוכל, מפני שחשבו שמא האוכל לא נכנס לו לבטן. הבדיקות מסתיימות ורואים שהכל נראה בסדר, האוכל נכנס למקום ומתעכל כראוי. ניגשה אליי אחות ואמרה לי משפט שלא אשכח: ”תקשיבו לי טוב, אני 40 שנה בתחום ומעולם לא ראיתי דבר כזה כמו המקרה שלכם. אסור לי לומר לכם את המשפט הבא, אבל אין לי ברירה – תדעו לכם, שבמקרה הזה אף אחד פה לא יכול לעזור לכם. זה מקרה נדיר!”

היה זה היה ביום שישי, חזרנו לבית, ובאמצע סעודת שבת אני פונה לאשתי ואומר לה: ”תקשיבי, יש פה משהו לא הגיוני. מה בורא עולם רוצה לומר לנו? מה אנחנו צריכים לעשות? אולי אמרת משהו על הילד לפני שהכל התחיל, לפה שלנו יש כח”. היא מסתכלת עליי בתמיה, ואז נזכרת: ”תשמע, כחודשיים אחר שהילד נולד, נסענו לכמה ימים להורים שלך באילת ולכן היינו צריכים מזוודה שלימה בטיטולים, ואז ב”ה הילד היה מחליף קרוב ל-10 טיטולים ביום”.

הייתי מיואשת מההחלפות ואמרתי: ”רבונו של עולם, כמה טיטולים הילד הזה עושה ביום, אין לי כבר כח להחליף לו. זו הגזמה כבר?” עזרתי אותה ואמרתי לה: ”אם ככה, קומי בבקשה עם הילד ותבקשי סליחה מה' שאמרת ככה, ותודי לו על כל הפעמים שעשה טיטולים כרגיל”. אשתי הצדיקה לקחה את התינוק על הידיים והתחילה לדבר עם ה' בצד בשפה שלה.

רבותיי, תשמעו טוב. לא חלפו 10 דקות, והתחלנו לשמוע 'ברקים ורעמים' מהטיטול. היינו בהלם. הילד החל למלא טיטול על גדותיו. פסולת שלימה יצאה מגופו, טיטול אחד טיטול... 5 טיטולים ברצף ללא הפסק! אשתי רעדה ובכתה מאושר. ”שניר, הוא עושה, הוא עושה!”

ביום ראשון סיפרה לי אשתי בדמעות שהיא רקדה עם הגננות שהילד לראשונה עשה טיטול בגן. אמרתי לה בהתפעלות: ”האם אי פעם חשבת שכשהילד יעשה צרכים, את תרקדי ותודי לה'?!”. אנחנו מתנהגים בחיי היום יום כאילו הכל טבעי שעושים צרכים, שאוכלים ושותים, שרואים ושומעים, אבל אם היינו מבינים שהכל זה ניסים, לא היינו מפקינים להודות. לא צריך לחכות חלילה ליצרות ובעיות כדי להודות. הבה ונודה כעת!

”ואילו פינו מלא שירה כים, ולשוננו רינה כהמון גליו... אין אנחנו מספיקין להודות לך ה' אלוקנו.” יהודי על שם ההודאה לה' על טובותיו וחסדיו, וזוהי עיקר מטרת הבריאה שהאדם יודה לה' שברא אותו ויכיר שהכל ממנו יתברך, וכי אין דבר רע יורד מלמעלה, אלא הכל רחמיו וחסדיו, וע”י ההודאה מתעוררים רחמיו!

שכר נרות התנוכה

הרב בנימין שניידמן שליט"א

התנאים הקדושים, אשר היה בכוחם להחיות מתים, הבטיחו בגמרא (שבת כג) ואמרו: "הרגיל בנר (שבת וחנוכה) – הווינ ליה (יהיו לו) בנים תלמידי חכמים". אם יקפיד אדם בהדלקתם יזכה לנחת תורנית מבניו.

שואל 'רבנו יצחק סגי נהור', בנו של

הראב"ד זצ"ל (קובץ המועדים, מכון ירושלים):

"אם כך הבטיחו חז"ל, מדוע אין לכולנו בנים תלמידי חכמים, והרי כל יהודי אשר מקפיד על קיום התורה והמצוות, מדליק נרות שבת וחנוכה?".

תשובה נפלאה לכך עונה הגאון בעל

שו"ת 'שבות יעקב' ואומר: "ואי לא

דמסתפינא (אם לא שהייתי מפקח) הייתי אומר:

הרגיל בנר, כוונתו, כדי שבני ביתו

יכולים ללמוד כלילת אצל הנר, הווינ

ליה (יהיו לו) בנים תלמידי חכמים".

כוונת הרב, שאדם הרגיל להדליק

נרות בביתו ועוסק בתורה מול הנרות,

ובכך מאפשר גם לבני ביתו ללמוד

תורה לאור הנר (עם השמש).

יסוד גדול יוצא מכאן – כשהאב נותן

דוגמה אישית של חשקת התורה

והתמדתה. האב מראה לילדיו כי

הוא מפזר ממוץ לצורך קניית נרות

חנוכה ושבת בכדי שיהא כלילת אור

שיוכלו לעסוק בתורה – זוכה הוא

שבניו רואים שהתורה הקדושה

חשובה לו מכל, ובכך הם עצמם

רוצים לגדול להיות תלמידי חכמים.

אף מדברי 'המאירי' מובא כך,

שהרגיל בנר חנוכה, כוונתו שעושה

זאת בהתלהבות, ומראה בכך לבני

ביתו מה חשוב באמת בחיים, והילדים

קולטים זאת והולכים בדרכו.

סיפר הרב שמואל ברוך גנוט: "היה זה

לפני שנתיים. אברך כולל מתמיד

התרגש מאד. רבבות יהודים סיימו

באותם ימים את הש"ס במסגרת 'הדף

היומי, וגרם להתעוררות רבה אצל רבים להתחיל אף הם להצטרף ל'דף היומי'.

אותו אברך רצה אף הוא להצטרף

ללמוד דף גמרא ליום, אך הדבר היה

מורכב מאד. יש לו סדרי לימוד קבועים

בכולל מבוקר ועד ערב: בהלכה, במוסר

ובגמרא, וכיצד יכניס דף גמרא כל יום?!

הוא כמעט התייאש, אך החליט שגם הוא

רוצה לסיים ש"ס, ולכן החליט לבסוף

שאת כל דפי ה'דף היומי' של השבוע,

הוא ילמד בשבת. ואכן, כך עשה.

אחר סעודות השבת החורפיות, הוא

התיישב עם הגמרא וניצל כל רגע פנוי

עד מוצ"ש, והשתדל להספיק את כל

שבועת דפי השבוע.

בהתחלה, במסכתות ברכות ושבת הוא

הצליח להדביק את הקצב, ואף היו לו

'זרבות' של דפים. היו אלו מסכתות

שלמד פעמים רבות והיה לו קל ללומדם.

אך אז הגיעה מסכת עירובין 'הלא קלה'.

הוא הגיע למסכת הזו בתקופת הלחץ של

חגי תשרי, כשהוא חייב לשבת ביישוב

הדעת ולחשבן כל פרט בה.

אך שוב הוא לא וויתר, הוא ישב שעות

בכל שבת, כשהוא נעזר בספרי ציורים

וטבלאות של 'מאורות הדף היומי',

השתמש בחומרי עזר שונים, אך הוא לא

אמר נואש.

דף הצטרף לדף ולבסוף הודיע בחגיגות

למשפחתו: "מגיע לי מזל טוב! בשבת

הקרובה נעשה 'סיום' על עירובין!".

ביום שישי רכש האברך ממתקים ל'סיום'. כליל שבת, בסיום הסעודה, סיים את המסכת ברוב תרועה בין בני ביתו והוציא את הממתקים שהחביא ב'ארון חשמל' לכבוד ה'סיום'.

ואז, הפתיעה אותו רעייתו והוציאה עוגה

ענקית ומפוארת "לכבוד הסיום" ועוד

ערימת ממתקים משלה.

ההפתעה לא הסתיימה, וגם הבן

מהישיבה קטנה הלך לחדרו ושלף מארון

הבגדים שקית מלאה בממתקים שקנה

בעצמו. ורגע, גם הבת מהסמינר הלכה

לחדרה והביאה תופינים וממתקים

שהכינה וקנתה לכבוד שמחת אביה.

"וואוואו, מה קרה הפעם שכולם נרתמו

למסיבת סיום המסכת?", אמר האברך

בהפתעה.

וכולם ענו פה אחד: "הפעם הזו, במסכת

עירובין, ראינו שכל כך השקעת. כל כך

התאמצת. אז הבנו שהשמחה שלך

גדולה יותר מתמיד!".

"ראיתי איך אתה יושב בשעות מאוחרות

כליל שבת", אמר בנו, "לפעמים נרדמת

מרום עייפות. ואז שוב פעם התעוררת

והתחלת לקרוא את הגמרא בקול גדול,

כדי שלא תירדם שוב. אז החלטתי

לקחת את הכסף שקיבלתי מדמי כיס

ומכל מיני מבחנים על בקיאות, וקניתי

משהו, כדי להשתתף בעצמי ב'סיום'

ולשמוח איתך".

"הרגיל בנר", שמרגיל עצמו לשבת

ללמוד בבית לעיני האשה והילדים,

ובכך הילדים מבינים כמה חשוב לימוד

התורה בשביל אבא, זוכה – "הווינ לו

בנים תלמידי חכמים", זוכה לבנים

גדולי תורה המנצלים את הזמן בתורה

הקדושה, ולא מסתובבים חלילה

ברחובות ומחפשים אחר בורות

נשברים. כי הכל מתחיל ומסתיים

בדוגמא האישית הנחקקת בלבבות!.

רפואה עלימה
 העלון מוקדש לרפואה עלימה של כל חולי עמו ישראל ברחמים!
לתגובות: 052-7151858
 רחוב משה בריל 9, ת"א, מספ' אחיאיל
 DANIEL777ACHIEL@GMAIL.COM

ההקדשה המרכזית
 העלון מוקדש לרפואה והצלחה: שרה חיה רפאלה בת רחל, יונה בדיחי בת טורקיה, גאולה בת דבורה, ולרי אריה בן אירנה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, יואב חי אברהם ב"ב וצאצאיו, אבשלום בן ויולט, נוסרת בת יוכבד. לזיווג הגון: בן בן נאוה. לעילוי נשמת: גלילי הכהן בן כוכבה.

האם מותר להדליק נר חנוכה מנרות המפיצים ריח טוב
 או שמא נחשב באיסור להשתמש לאור הנר?
ט"ו, י"א טאזט טזחז לוטטט
 תחנה
 תשובות
דפוס אפי